

EN REJSE IND I
PETER BASTIANS LYD

1987

Person
på en
planet

ASCHEHOUG

Allerede rygтет ville vide det: Der er noget sært insisterende over denne mands måde at tale på. Noget iltert, næsten skingert vedholdende. Han kan blive helt abeagtig, denne Peter Bastian, når han forklarer sig om den musik, han elsker så højt og dyrker med så stor flid. Hans baggrund i fysikstudier, hans erfaringer med spirituelle traditioner fra snart sagt alle klodens kontinenter, hans særegne evne til at forene udøvelsen af klassisk musik med udøvelsen af den nyere, rytmiske musik – alt dette giver ham en legendarisk udstråling af insisteren, en øretæveindbydende skarpsindighed og en aldeles udansk grad af selvfølelse.

Da Peter Bastian sidste år deltog i en række tv-debatter, der ville "Bag om musikken", prentede han dette image af ilterhed i den undrende offentligheds spejl. Hvad er dog denne mands anliggende, siden det ligger ham så stærkt på sinde, spurgte vi, alle os, der kun kendte til manden fra rygтет, fra tv og fra en eller anden baggrundsviden om, at han spillede med i den dér løjerlige og lystige musikgruppe Bazaar, der henter inspiration fra de egne af Europa, hvorfra det danske arbejdsmarked for halvandet årti siden hentede sine fremmedarbejdere: Balkan og omegn.

KÆRLIGHEDENS TALE

Og så sker underet. For Peter Bastian og for os andre.

Manden sætter sig ned og skriver en bog. En bog om musik og bevidsthed. "En bog der for første gang (på dansk i hvert fald) forsøger at indkredse musikken som et rent bevidsthedsfænomen," skriver Gyldendal i forårskataloget. "Først når sidste punktum er læst, kender man den – og kan begynde forfra," fortsætter forlagets salgstekst.